

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XLIX.

ZATURDAG den 6den APRIL 1861.

N°. 14.

GEMENGDE BERIGTEN.

— De belangrijkste hoofdstukken der brochure *Rome, la France et l'Italie* behelzen ongeveer het volgende:

Het hof van Rome, alles afgeslagen hebbende, meende men een oogenblik, dat het, in het vertrouwen des geloofs, met gelatenheid betere dagen zou afwachten. Maar neen: hoewel tegen het voorstel van eene door de R. Kath. staten te leveren dotatie protesterende, deed het een beroep op individuele offers; een op gelyke wyze te scheppen beschermingsleger van de hand wyzende, wierf het partygangers, en dat wel met een ophief, die de groote godsdienst-manifestatie van vroeger naby kwam, daarbij tot legerhoofd een generaal kiezende, die zich van de politiek zyner regering gescheiden had, en alleen daarom hem kiezende.— Hoewel men dit laatste als een uittarten van Frankryk deed voorkomen, stond de keizer het toe. Men lokte desniettemin te Rome anti-Napoleontische manifestatie uit, en dat men dit by de tegenwoordigheid van het Fransche bezettingskorps bestond, getuigt van 'skeizers gematigdheid. Garibaldi's expeditie vond nu plaats, de Mazzinisten begonnen zich met de Italiaansche zaak te bemoeijen, en om in het belang van Italie hunne pogingen niet te doen zegevieren, moest de koning van Sardinie de wapenen opvatten. Maar wilden niet in plaats van de Mazzinisten de reactionairen zegevieren, dan moesten dezen in hun zetel, het Romeinsch gebied, worden aangevallen.— De keizer riep, toen dit plaats vond, zyn gezant uit Turyn terug, en verdubbelde de bezetting van Rome. By Castelfidardo nu stond de gevierde de Lamoricière alleen; zyn zaamgeraapt leger was hem voor het grootste deel ontrouw geworden; slechts eenige Franschen stonden hem ter zyde. Te Rome wilde men de begrafenis der vrijwilligers voor een triomf doen doorgaan. Die demonstratie trok zich de keizerlyke regering noch de openbare meening aan. de Lamoricière was verstandig genoeg een eeredegen te weigeren.

Het pausdom was nu weder zonder beschermers. Wie zou het van de dreigende revolutie redden? Dat deed alweer de keizer, op wiens verlangen zelfs een deel van het pauselyk gebied door de Sardiniers ontruimd werd. Frankryk was het ook weder, dat Pius IX van den hem door trouwelozen en verblinden geraden stap deed afzien, zich in ballingschap te begeven. Dit alles en wat voorafging zyn slechts de feiten sedert tien jaren; de oorzaken zyn deze: de overeenstemming der hoofden van de R. Kath. party om wantrouwen en verdeeldheid te zaaijen,—drang op de geestelykheid om haar van het gezag te scheiden, waarin zy een beschermer harer regten vond,—drang op Rome om haar tot ondank jegens Frankryk en tot zedelyke scheiding van het nationaal gezag te leiden dat zy zich gegeven had,—aanmoedigen van eischen, die geen regering kon aannemen en evenzeer door onze overleveringen, onze zeden, onze wetten, als door de voorbeelden onzer grootste koningen en het belang der kerk verworpen werden,—verraderlyk exploiteren van Italie's toestand, om zodoende den Paus steeds meer en meer tot Oostenryk te brengen en aldus ons kabinet in het voor zyne eer onmogelyk alternatief te brengen, den Paus aan de revolutie, of Italie aan het hof van Rome op te offeren, enz. De Paus was daarby slechts middel, geenszins doel; hy werd bedrogen en misleid. Tegenover deze intrigue bleef onze regering zich steeds gelyk. Zy liet zich zelfs door de ondankbaarheid er niet van afbrengen den paus te beschermen. Zy bleef goeden raad geven en belangloze diensten verleen, ondanks de weigeringen om naar dien raad te luisteren, ondanks de beleedigingen, die haar uit 's pausen omgeving en van de hooge geestelyken in Frankryk zelf naar het hoofd geworpen werden.

Wat het hof van Rome betreft, het kan nu zien waartoe het door dien noodlottigen invloed gekomen is. Nog slechts een lapje grond heeft het over en dat zou het zonder onze be-

scherming ook verliezen. Oostenryks heerschappy, die het in Italie onwrikbaar waande, is in minder dan twee maanden aan deze zyde der Mincio vernietigd. Dé by hun volk gehate vorsten, waarmede het zich verbonden had, zyn in ballingschap. Met groote kosten had het een leger gevormd, maar, behalve eenige Franschen, is dat op de vlugt getogen voor het overwonnen was. Het heeft de gemoederen in beweging trachten te brengen, maar de stem, die nog zoo veel invloed zou kunnen uitoefenen, zoo zy een dogma verdedigde, heeft slechts onverschilligheid ontmoet. Ziedaar wat het pauselyk gezag geworden is, door den noodlottigen invloed, die er helaas ingeslaagd is, het Frankryk te doen verdenken en Italie te doen haten.

— In het Fransche tydscrift *Cosmos* van February jl. leest men het berigt, dat de bekende wetenschappelyke werktuigkundige Mathieu te Parys, aan de *académie des sciences* mededeeling heeft gedaan van een door hem uitgevonden middel, door hem *Heveone* genoemd. Dit middel, een præparaat uit de Gaoutchouk, zou in staat zyn niet alleen alle voorwerpen van yzer en staal, instrumenten, sloten, enz. voor roest te beveiligen, en ook lederwerk als nieuw te bewaren en voor vechten ondoordringbaar te maken, maar zelfs de eigenschap hebben, om de loopen van getrokken buksen, geweren en kanonnen te beveiligen voor het afslyten en vuil worden der schroefdraad in den loop, waardoor deze by veelvoudig gebruik niet telkens zouden behoeven te worden schoongemaakt. Deze laatste eigenschap moet door proefnemingen by het Fransche leger reeds duidelyk gebleken zyn. Door den vervaardiger is gemelde *Heveone* voor Nederland verkrygbaar gesteld by den Heer Pohl in de Wagenstraat te 'sHage.

— De proefnemingen te Berlyn met geschut naar de nieuwste constructie vervaardigd, zyn voortgezet en de verkregen resultaten hebben de gekoesterde verwachting nog overtroffen.— Vaartuigen met yzeren platen van 4½ duim dikte, in de beste Engelsche fabrieken vervaardigd, werden op 1000 schreden afstands zonder moeite en zonder uitzondering doorboord Alvorens echter een stellig besluit wordt genomen omtrent het in te voeren model voor het nieuwe vestinggeschut, voornamelyk met het oog op de wapening der kustbatteryen, zullen de proefnemingen worden voortgezet op afstanden van 3000 a 4000 schreden. Men houdt zich overtuigd, dat ook het pantseren van oorlogsbodems geen voldoende middel is om ze tegen de werking van het geschut bestand te maken.

— Men heeft te Weenen proeven genomen om met geschut te vuren, met aanwending van schietkatoen. De Keizer is in persoon daarby tegenwoordig geweest. Naar men verneemt, zyn die proeven allezins naar wensch uitgevallen, en zyn daarby al de belemmeringen, welke het gebruik van dit middel tot dusverre heeft opgeleverd, vermeden.

— De Heer de Lamartine heeft een bondgenoot gevonden ter bestryding der eenheid van Italie, nl. den Heer Proudhon, die eene brochure in gereedheid brengt, waarin hy, uit het republikeinsche oogpunt, voor Italie een Statenverbond eischt.

— Te Toulon is met het beste gevolg te water gelaten het eerste, voor rekening van het Sardinische gouvernement gebouwde, gepantserde fregat.

— De onlangs overleden maarschalk *Bosquet* was een der populairste officieren van de Fransche armée. Geboren den 8. Nov. 1810, werd hy in 1833 tot luit. by de artillerie benoemd. Hy verwierf al zyne graden in Algerie en werd den 10 Aug. 1833 tot divisie-generaal benoemd. In den Krim onderscheidde *Bosquet* zich in het byzonder in de batailles van Alma en Inkerman, by den aanval op het Mamelon vert en by verovering van Karabelnaia. Door het springen van een houwtser aan de borst getroffen, keerde hy naar Frankryk terug, waar hy den 9

Febr. 1856 tot senator en den 10 Maart tot maarschalk van Frankryk benoemd werd.

— Verscheidene dames uit de voorsteden St. Germain en St. Honoré hebben zich vereenigd tot het nemen van maatregelen, om de gewezen Koningin van Napels een geschenk te kunnen aanbieden, even als dit in sommige Engelsche aristocratische kringen onder leiding van Lady Jersey wordt gedaan. Eenige dames te Poitiers hebben tot datzelfde doel een lyst van inschryving door het geheele departement doen circuleren, met het gevolg, dat zy reeds een massief gouden reliquien-kistje uit de 12e eeuw, hetwelk in vroeger jaren een eigendom van de Fransche vorsten was, daarvoor hebben aangekocht. Zy zyn tevens voornemens daarin eene reliquie te leggen van de heilige Radegonde, patrones van Poitiers.

— Het *Giornale di Monaco* meldt, dat te Nizza eene wervingslyst rondgaat met het opschrift: Groote vereeniging en plechtige eed van 5000 vrouwen, om Rome, Venetië en Hongarye te bevryden. 3000 Zouavettes en 2000 Amazonen in de uniform van Fransche buzaren zullen het effectief der vereeniging uitmaken. De generale en chef en dames-kapitein der cavalerie en infanterie zyn reeds benoemd. De volgende contingenten hebben zich reeds verbonden: Florence 530 dames, Pisa 328, Bergamo 283, Livorno 200, Genua 27, Turyn 36, Milaan 21, Monza 110, Broglio 27, Pavia 35 en Lodi 20. Allen zullen op het eerste sein vrienden, minnaars en familie verlaten, om zich onder de bevelen van den grooten dictator te scharen.

— Onlangs is te Rome een staat der Jezuiten over de geheele wereld opgemaakt. Daaruit blykt, dat hun aantal 7144 bedraagt, aldus verdeeld: Frankryk 2181, Belgie 531, Nederland 205, Spanje 680, Oostenryk 455, Duitschland 527, Engeland 379, Amerika 444, Italie 1742.

— Uit Konstantinopel wordt berigt, dat te Kaia in Anatolie de grondslagen van een voormalig gebouw zyn ontdekt. By het doen van opgravingen heeft men aldaar gevonden 2000 zilveren munten. Aan de eene zyde hebben zy de beeltenis van eene jonge vrouw, aan den anderen kant wordt een adelaar gezien. Deze munten zullen waarschynlyk voor meer dan 2000 jaren zyn geslagen. Met betrekking tot de opschriften wordt niets medegedeeld.

— De voornaamste voorwerpen, door den generaal de Montauban overgezonden en in eene van de zalen der Tuilerien ten toon gesteld, zyn de volgende: Wapens, sabels, hellebaarden, dolken, eene complete uniform van den Keizer van China. Men vindt daarby een helm met een stalen punt, op de wyze van de Pruisische helmen, en versierd met eene groote parel; een prachtigen dolk van 25 Ned. d. lengte, waarvan de greep met diamanten is bezet; een ryk harnachement voor een gezadeld paard; een bevelhebbersstaf, op de wyze van een maarschalksstaf en versierd met drie groote platen van uitsteekend fraaijen jaspis. Een Chineesch tempeltje met afgodsbeelden, koffers, wierookvazen, een orgel door de Christen zendelingen vervaardigd, enz.

— Uit Moskatu verneemt men, dat gedurende de gestrenge vorst het vaam hout daar ter stede 17 à 18 zil. roeb. (ongeveer 30 gulden Nederl.) kostte; tydens de thermometer 38° Réaumur teekende, heeft men daar niet gehoord, dat personen zyn bevroren. Te Petersburg is het laagste punt op het middaguur 18° Réaumur geweest, ten gevolge waarvan by velen ooren en neus zyn bevroren.

— De tunnel, welke door den Mont Cenis wordt geboord, zal eene lengte hebben van 12,000 Nederlandsche el, derhalve ruim tweo uren gaans.

— Te Dottingham naby Boulogne, is eene vrouw van 66 jaren van honger omgekomen. By onderzoek vond men in haar huis eene som van 800 à 1000 frs. in oude zilveren en koperen munt. Zy laat voor 20,000 frs. vaste en 4000 frs. mobiliere goederen na.

De bondstaten van het Zuiden zullen door Frankryk en Spanje erkend worden. Engeland zal zulks niet dadelijk doen; Rusland, Zweden, Denemarken en Italië zyn daartoe geneegen.

Den 1 dezer maand is het nieuwe tarief in werking gekomen. Algemeen wordt, naar luid der Nieuw-Yorksche Couranten, dit tarief afgekeurd. Van de artikelen, welke van hier naar de Ver. Staten gezonden worden, zyn de invoerregten van drie verhoogd, namelijk: Strooheeden, Wol en Zout. Voor het eerste werd 24 pCt. betaald, thans zal men 30 pCt. betalen; de Wol was vry, wanneer ter plaatse der afzending derzelve prys 20 cts. van den dollar of minder was; hooger dan 20 cts. per pond, 24 pCt. Thans zal 5 pCt. ad valorem moeten betaald worden voor Wol, waarvan de prys ter plaatse der afzending niet hooger is dan 18 cts.; tot 24 kostende, 3 cts. per pond; hooger dan 24, 9 cts. per pond. Wanneer de Wol met onreinigheden gemengd wordt om derzelve waarde te verminderen, ten einde de invoerregten te ontduiken, dan zal men voor zoodanig vuil gemaakte Wol ook 9 cts. per pond moeten betalen. Indien verschillende kwaliteiten Wol in dezelfde baal of pak ingevoerd wordt, zal er eene waardering plaats hebben, en de gemiddelde waarde hooger geschat zynde dan 24 cts. per pond, zal men 9 cts. per pond moeten betalen. Indien balen van verschillende kwaliteit Wol op een factuur tegen denzelfden prys ingevoerd worden, en de gemiddelde prys daarvan 10 pCt. mogt verschillen, dan zal het geheel naar de waarde van de beste kwaliteit geschat worden. Schapen vellen met Wol eraan, ruw of ongemantureerd, gewassen of ongewassen, zyn onderworpen aan een invoerregt van 15 pCt. ad valorem. Zout zal 4 cts. per bushel van 56 lb. betalen, doch in zoutken of niet gestort ingevoerd wordende, als dan 6 cts. per bushel. Aloë, Cochenille en Divi-divi zyn vry.

De bondstaten van het Zuiden hebben ook een nieuw tarief ontworpen, hetwelk in de maand Mei e. k. in het Congres zal gebragt worden. Vergeloken met het tarief van de staten van het Noorden dan blykt het, dat men 100 pCt. minder aan invoerregten zal te betalen hebben. Intusschen zal het tarief van 1857 in werking blyven, tot dat het nieuwe tarief door het Congres zal aangenomen zyn, en men is van gevoelen dat de regten op vele artikelen nog verminderd zullen worden.

Het ontwerp Constitutie der bondstaten van het Zuiden, bevat onder anderen de volgende bepalingen: Zuid Carolina zal volgens de grootte zynr bevolking, 5 vertegenwoordigers naar het Congres zenden; Georgia 10; Alabama 9; Florida 2; Mississippi 7; Louisiana 6 en Texas 6.—Ieder der Staten zal 2 Senateurs hebben.

Het Congres zal niet mogen eenig tak van nyverheid beschermen door wyzigingen in het tarief te maken.

De Slavenhandel is verboden.

De President en de Vice President worden voor den tyd van zes jaren gekozen.

De voornaamste ambtenaren van het ministerie en de leden van het Corps diplomatique kunnen door den President veranderd worden.

De andere ambtenaren kunnen uit hunne betrekkingen niet gezet worden dan in exceptionele gevallen.

Nieuwe staten kunnen by de confederatie opgenomen worden met twee derde der stemmen van de beide Kamers.

Er kunnen nieuwe territorien verkregen worden waar de slaverny zoo door het Congres als door de nieuwe plaatselyke regering erkend en beschermd zal worden.

Zoodra vyf Staten de Constitutie zullen bekrachtigd hebben, zal zy afgekondigd worden; intusschen zal de voorloopige Constitutie in werking blyven, echter niet langer dan een jaar.

Verleden Maandag, den 1 dezer, is de Nederlandsche schoener GENERAAL PIAR, kapitein GERRIT, die op zyne terugreis van Rio Hacha naar deze haven door den Venezolaanschen Oorlogsschoener CARABOBO aangehouden en te Maracaibo is opgebragt, alhier aangekomen. Betreffende het gebeende met dezen schoener zyn ons de volgende byzonderheden medegedeeld:

De GENERAAL PIAR vertrok den 11 Maart jl. van Rio Hacha met bestemming naar deze haven. Op den 18 daaraanvolgende, op een afstand van 35 mylen van Macolla, terwyl het overstag ging, zag men een Venezolaansch oorlogsvaarttuig op hen aanhouden; hierop liet de schipper de vlag hyschen, ten einde den schoener als Nederlandsch vaarttuig te doen kennen. Niettegenstaande de kommandant van den Ven. oorlogsschoener dus kon weten, dat de Generaal Piar een Nederlandsch vaarttuig was, zeilende in een vaarwater eerder tot het

eiland Aruba dan tot Venezuela behoorende, liet hy eerst een los schot en weinige oogenblikken daarna twee schoten met scherp geladen, op de Generaal Piar lossen, zoo dat de kogels over het dek van dezen schoener vlogen.

Op dezen vyandelyken aanval liet de schipper de zeilen neêrhalen, waarna de schoener aangehouden en de schipper genoodzaakt werd zyne boot te water te laten en zich met twee matrozen aan boord van den Ven. oorlogsschoener te begeven, alwaar hy zyne scheepspapieren, die allen in de beste orde waren, vertoonde en een lang verhoor van den kommandant moest ondergaan, waarna deze hem wilde noodzaken zynen zeebrief aftegeven, hetgeen echter door hem geweigerd werd. De beide matrozen werden aan boord van den oorlogsschoener gehouden en de schipper werd onder geleide van een detachement gewapende manschappen aan boord van den Generaal Piar teruggebragt. Tegen den uitdrukkelyken wil van den schipper werden vervolgens de supercargos en de passagiers in de boot van den Generaal Piar onder gewapende geleide aan boord van den oorlogsschoener overgebragt, waar zy als gevangenen, buiten alle gemeenschap, in het ruim geworpen werden en een schildwacht aan den ingang geplaatst, terwyl hun gedurende den geheelen dag een zeer slecht maal verstrekt werd.

Intusschen had de Generaal Piar, waarop een gewapend detachement geplaatst was, nog steeds de Hollandsche vlag waaijende en bevond zich ten Noorden van het eiland Aruba, toen de kommandant van de gewapende magt aan boord den schipper wilde dwingen die vlag neêrtehalen, hetgeen echter door hem volstandig geweigerd werd; de genoemde kommandant liet toen door een zynr soldaten de Hollandsche vlag neêrhalen.

Den 19 daaraanvolgende werd de Generaal Piar, op last van den kommandant des Venezolaanschen oorlogsschoeners, door de gewapende bezetting aan boord aan de kust van Paraguaná geankerd, en vervolgens na dat de evengevoemde kommandant eene depeche naar de stad Coro had gezonden, te Maracaibo opgebragt, waar hy te 5 ure 'snamiddags van den 20 ten anker kwam.

Het vaarttuig ten anker zynde werd allernaauwkeurigt onderzocht, doch er zyn geene wapens of amunitie hoegenaamd aan boord van hetzelfde gevonden, behalve drie oude geweren, die met vergunning van het Bestuur dezer kolonie aan boord gevoerd werden. De supercargos en passagiers werden denzelfden dag te Maracaibo in de gevangenis geworpen, waar hun zelfs geen voedsel verstrekt werd. Des morgens van den 21 werd de schipper met een militair detachement van boord gehaald en naar het provinciaal gouvernementshuis gebragt, waar hy nogmaals verhoord is geworden. Des avonds van dien dag werden de scheepskok en twee scheepsjongens op last van den kommandant des oorlogsschoeners van boord gehaald en den volgenden dag terug gezonden.

Op grond van dit alles heeft de schipper by den Nederlandschen Vice Consul te Maracaibo protest aangeteekend, zich daarby voorbehoudende hetzelfde te laten extenderen.

De Nederlandsche Vice-Consul heeft hem te kennen gegeven dat ten gevolge van het gebeurde met den Generaal Piar, het gouvernement van Maracaibo geneegen en bereid was eene som te betalen, welke bilyk zou gevonden worden ter vergoeding van de geleden schade en nadeelen, en ook om eenentwintig saluutschoten te doen ter voldoening van de schending der vlag. De schipper heeft toen aan den Heer Vice-Consul zyn voornemen te kennen gegeven om het vaarttuig te abandonneren voor rekening van wien het moge aangaan; hierop heeft deze hem ten antwoord gegeven dat indien hy schipper het bevel over den meergenoemden schoener Generaal Piar niet wilde hernemen en de passagiers van denzelfden terug aan boord ontvangen, hy Consul niet verder met de zaak zoude bemoeijen en dat de schipper alsdan alle regt op den schoener zou verliezen. Om deze reden heeft de schipper zich weder met het bevel over den schoener belast ten einde denzelfden naar zyne bestemming overtebrengen, tot welk einde hy de vereischte uitklaring van de bevoegde autoriteiten heeft verkregen.

De Gouverneur der Provincie Maracaibo zyn in tegenwoordigheid van den schipper gezegd hebben dat de kommandant van den oorlogsschoener de Generaal Piar in den grond had moeten schieten en dat alleen de bemanning gered wierd.

's Avonds vóór het vertrek van den oorlogsschoener Carabobo van Maracaibo kwam deszelfs kommandant aan boord van den Generaal Piar en gaf in het openbaar te kennen, dat het hem bekend was dat de Generaal Piar behoorlyk uitgeklaard zou vertrekken, maar dat hy hem op dezelfde plaats, waar hy hem genomen had, zou afwachten, daarby verscheidene bedreigingen voegende.

Op de terugreis van Maracaibo heeft het vaarttuig eene belangryke avary geleden, vóór al aan de groote mast, waarvan het bovenste gedeelte gebroken is. Al de scheepsvoorraad en de levensmiddelen, die zich aan boord van den Generaal Piar bevonden, zyn door het militaire detachement van een officier en 25 man, door de Venezolaansche autoriteiten aan boord geplaatst, verspilld en vernield.

STO. DOMINGO. Reeds eenigen tyd geleden heeft men alhier vernomen dat een aantal Spaansche officieren, ingenieurs en industrielen, van Spanje te Sto. Domingo waren aangekomen, dat aldaar Spaansche troepen verwacht werden, en dat Sto. Domingo aan Spanje zou overgegeven worden. Niemand kon daaraan eenig geloof hechten; men beschouwde het als eene onmogelykheid. De Dominicaansche republiek is evenwel thans herschapschap in een kapitein-generaalschap, en de President der republiek heeft zyne betrekking van President voor die van Kapitein-generaal verwisseld.

Deze gewigtige en merkwaardige gebeurtenis had op den 18 der jongstverloopen maand plaats, op welken dag het Bestuur met de voor de gelegenheid gebruikelijke plegtigheden aan Spanje is overgegaan, en by die gelegenheid heeft de Generaal Santana, gewezen President der Republiek, thans Kapitein Generaal, eene proclamatie aan de Dominicanen gerigt. Hierin worden de redenen opgegeven, welke hem bewogen hebben tot dezen maatregel de toevlugt te nemen.

Hy zegt daarin dat de Dominicanen van deze gunstige gelegenheid gebruik moeten maken, ten einde hunne welvaart in de toekomst en die hunner kinderen te verzekeren, voor dat zy zich in omstandigheden bevinden, als die waarin andere republieken thans verkeren, gewikkeld in onophoudelyke burger oorlogen, waarin dappere generaals, staatsmannen, talryke familien, aanzienlyke eigendommen en groote menigte ongelukkige burgers opgecofferd worden, zonder het minste vooruitzigt om zich ooit op een krachtigen voet te vestigen. Hy die ten allen tyde voor hunne veiligheid gewaakt heeft; hy die, ondersteund door hunne dapperheid, den grond, dien zy betreden, duim voor duim verdedigd heeft; hy, die hunne noodwendigste behoeften kent, hy weet wat hy hun aanbiedt in de Spaansche natie en weet ook wat zy hun toestaat.

"Zy geeft ons" zegt hy, "de burgerlyke vryheid, welke door hare volken genoten wordt; zy waarborgt ons onze natuurlyke vryheid en verwydert van ons voor altyd de mogelykheid om het te verliezen. Zy verzekert ons onze eigendommen en erkent al de handelingen der Republiek. Zy biedt aan de verdiensten naar behooren te beloonen en al de aan den lande bewezene dienste in aanmerking te nemen. Kort om: zy brengt vrede aan dezen zoo zeer betwisten grond en met den vrede deszelfs weldadige gevolgen."

"Dominicanen! Van heden af zult gy uitrusten van de vermoeijenissen des oorlogs en U geheel toewyden aan de toekomstige welvaart uwer kinderen. Spanje beschermt ons, zyn vlag dekt ons, zyne wapenen boezemen eerbied by den vreemde in; hy erkent onze vryheden en wy zullen gezamentlyk met hem dezelven verdedigen, uitmakende een enkel volk, eene enkele familie, gelyk wy altoos waren."

De proclamatie eindigt met de kreten van "Leve Doña Isabel II!" "Leve de Vryheid!" "Leve de Godsdienst!" "Leve het Dominicaansche volk!" "Leve de Spaansche natie!"

Naar wy vernemen is men in Sto. Domingo over het algemeen zeer tevreden met deze verandering van regering. De Dominicanen hebben hunne goedkeuring daaraan gehecht en hunne tevredenheid aan den dag gelegd door den dag der overgave van het Bestuur feestelyk te vieren.

De Engelsche en Fransche Consuls alleen hebben hunne ontevredenheid daarover aan den dag gelegd door protest aanteteekenen.

Er bevond zich te dier tyd geene meerdere krygsmagt in Sto. Domingo dan 200 man Spaansche troepen van Pto. Rico en een Spaansch stoomschip; maar er wordt, naar men zegt, 1000 man troepen uit Spanje verwacht.

Berigten van Mexico in de New Yorksche Couranten loopen tot 2 Maart. De zaken namen langzamerhand eene vredelievende wending en het Bestuur van Juarez kreeg meerder vastheid. Er bestond een geschil met den gezant van Frankryk betreffende de verwydering der nonnen uit de kloostergestichten; men dacht echter dat het geschil eerlang in der minne zal geschikt en het nieuwe gouvernement weldra door den gezant zal erkend worden.

De Britsche gezant in Mexico heeft op eene formele wyze de nieuwe Constitutionele regering van Mexico erkend.

— Men leest in het *Journal de Genève* van den 16 Feb., het volgende :

“Op het oogenblik dat de inschrijving zal gesloten worden, welke wy aan ons bureau ten behoeve van de door watersnood in Holland geteisterde bevolking openden, zal het niet ongepast zyn de bewyzen van liefde en edelmoedigheid, vroeger aan onze republiek door de voorouders van die in nood zynde bevolkingen bewezen, in het geheugen terug te roepen.

“Eene belangryke mededeeling door den Heer Th. Heijer, in de zitting der *Société d'Histoire*, den 14 Feb. gedaan, stelt ons in staat, naauwkeurig het tydstip, de reden en de hoegroothheid der giften op te geven, die op verschillende tydstippen door de staten van Holland aan Genève werden toegezonden.

“Op het einde der 16de eeuw, van 1590 tot 1598, werd een bedrag van 400,000 frs. aan de republiek gezonden, die toen in oorlog was met den hertog van Savoye. Een gedeelte dier som moest, volgens verlangen der gevers, gebruikt worden tot instandhouding van het openbaar onderwijs.

“In 1621 werd B. Turretini belast, op nieuw hulp te vragen, welke noodig was uit vrees voor een vernieuwden aanval van den hertog van Savoye, en hy verkreeg 30,000 livres, niettegenstaande de Vereenigde Provinciën toen zelve in benarde omstandigheden verkeerden.

“Zyn zoon, wien 40 jaren later dezelfde zending werd opgedragen, slaagde er in, eene som van 75,000 livres te ontvangen, niettegenstaande de Witt, grootpensionaris van Holland, hem gezegd had, dat hy aan het welslagen der zending twyfelde.

“In éene eeuw dus had Genève van Holland geheel als gift eene som ontvangen, welke thans gelyk zou staan met minstens 1,200,000 frs. Zoo als de Heer Heijer by het einde zynere rede zeide, drukt het gevoel, te weeg gebracht door de herinnering aan zulke weldaden, zich slechts in twee woorden uit: “Wees dankbaar.” Onze landgenooten zullen zeker met genoegen deze historische feiten vernemen, en gevoelen dat het schoon is, weldaden in vroegere tyden ontvangen niet te vergeten, maar ook edel, die op zulk eene gepaste wyze in het geheugen te roepen, om tot wederkeerig wledoen aan te sporen.”

— Ten einde de spaarzaamheid onder de arbeidende en min geboede volksklassen te bevorderen, wil het Engelsche gouvernement haar de gelegenheid geven om by ieder postkantoor geld aan het ryk in bewaring te geven tegen eene rente van minstens twee en een half percent in het jaar. Een daartoe strekend voorstel is door den kanselier der schatkist, den Heer Gladstone, in de jongste zitting van het Huis der Gemeenten gedaan en door de vergadering reeds dadelyk zonder eenigen tegenstand in beginsel aangenomen. Ter aanbeveling van zyn voorstel zeide de Heer Gladstone o. a., dat er thans slechts omstreeks zes honderd spaarbanken in het land waren en dat weinige daarvan gedurende een toereikend aantal uren in elke week voor het publiek open stonden. Daarentegen waren er twee of drie duizend postkantoren, welke zes dagen van de week minstens acht uren voor het publiek toegankelijk waren, en zonder vermeerdering der onkosten als spaarbanken zouden kunnen dienen, even als zy thans reeds door het uitgeven van postwissels aan het publiek dienst deden. Dat de geldmiddelen der arbeidende volksklasse in Engeland in de laatste jaren niet zoo veel waren vermeerderd, als de ryzing der arbeidsloonen en hare minder bekrompen leefwyze zouden doen denken, was naar het oordeel van den Heer Gladstone door de ondervinding van den afgelopen winter, en door de toen zich openbarende behoefte aan onderstand ontegenzeggelyk gobleken; en hy meende te mogen vertrouwen, dat, indien aan die volksklasse eene meer gereede gelegenheid wierd aangeboden om kleine besparingen op te leggen en vruchtdragend te maken, die besparingen aanmerkelyk zouden toenemen en de arbeidslieden beter in staat zouden stellen om ongunstige tyden door te staan. Een ander gebrek by de bestaande spaarbanken, zeide de Heer Gladstone, was dat het gouvernement voor de aan haar toevertrouwde sommen nooit geheel kon instaan, dewyl het zich alleen verantwoordelyk kon stellen voor hetgeen door zyne eigene ambtenaren en onder zyn toezigt werd gedaan; daarom zou het in staat zyn de gelden, welke aan de postkantoren als spaarbanken werden toevertrouwd, volkomen te waarborgen.

— Het volgende is een ons door eene vriendelyke hand medegedeeld uittreksel uit een der laatste brieven van Mev. de wed. Storm, van Greenbay (Wisconsin) in Amerika :

Na myne kennismaking in het voorjaar met Lola Montes, reisde zy den volgenden dag naar het Zuiden, waar zy op vele plaatsen voordragten gehouden heeft en telkens een grooten toe-

loop had. Alle papieren waren vol van hare boeiende redevoeringen, die met eene liefelyke stem, allerlei belangryke zaken ten onderwerp hadden. Zy was toen ik haar ontmoette reeds zwak en stak gedurig kleine sigaartjes aan, om haar geest op te wekken. Lola kwam lydende te New York terug en klaagde over overspanning ten gevolge harer werkzaamheden en de vele spreekbeurten, waarby ook de vermoeijensissen der reis en de vele veranderingen van het klimaat in Amerika hare gezondheid benadeeld hadden. Zy werd toen aangegrepen door eene ernstige zenuwziekte, waarop eene beroerte volgde, die eene verlamming en het verlies van haar spraak veroorzaakte en haar aan den rand des grafs bragt. Nogtans is zy weder eenigzins bygekomen en heeft toen naar my gevraagd; maar de doctor begreep dat alle vernieuwde aandoeningen moesten vermeden worden en verbood iemand toe te laten buiten hare oppassers. Eenige weken geleden las ik in de couranten, dat zy buiten New-York was getransporteerd en byna zinneloos was, terwyl men dagelyks haar einde te gemoet zag. Ik beklag haar van harte. Zy was zoo goed, te goed om weerstand te bieden aan de gevaarlyke verleidingen, waarvan zy sedert hare prille jeugd was omgeven, zonder dat zy in het voorregt gedeeld had eener goede opleiding, die haar had kunnen leeren op eigen beenen te staan. Ik kan haar niet veroordeelen. Neen, het was geene tooneelvertooning toen zy met tranen in de oogen my by de hand nam en beled, dat zy veel, zeer veel verkeerd gedaan had, maar dat zy als tegen zich zelve daartoe gekomen was, waarby zy plegtig den Alwetenden God tot getuige riep. En “zoude ik, arme zondares, zeide zy, op den Bybel en een opgehangen Christusbeeld wyzende, door zyn dood en opstanding niet op vergeving mogen hopen, als ik nu verder myn leven besteden wil om goed te doen en iets ten nutte myner medemenschen uit te rigten?” Ik heb overal de opregtheid harer veranderde beginselen pogen te handhaven, maar werd doorgaans uitgelagchen, met het woord: Zy is eene comediant en heeft hare rol zoo goed gespeeld dat zy U ingepakt heeft. Nu zal zy welhaast voor eene regtvaardiger en zachtmoediger regtbank verschynen dan die van ons menschen! Lola Montes heeft in het midden van de grootheid der wereld verkeerd, en beleefde een tyd dat zy hoog vereerd en aanbeden werd. Zy heeft daarna den bitteren kelk der zonde in al zyne wrange vruchten geproefd. Onder hare ervaringen verhaalde zy my eene, die haar by de herinnering nog zielsbedroefd maakte. Zy had als actrice, in bekrompen omstandigheden, de opbrengst harer voorstelling tot een weldadig doel bestemd, maar men had die gift geweigerd, dewyl men van een sujet als zy was, geene weldaad verlangde; zoo werden hare goede gezindheden door niemand op prys gesteld en vond zy nergens ondersteuning op den goeden weg. Enkele ware christelyke vrienden hebben haar in hare ziekte opgepast en nu buiten New-York vervoerd. Ik zal nimmer de uitdrukking harer oogen vergeten, die zoo buitengewoon schoon en tevens zoo vol van goedaardigheid waren, dat zy den spiegel der ziel ongeveer uitdrukten. Ik heb groote spyt dat ik haar niet vroeger heb leeren kennen en in den laatsten tyd haar niet weder heb mogen ontmoeten; ook dat ik van hare vroegere levensgeschiedenis niet meer gelezen heb; haar karakter verdiende wel eene diepere studie dan die van den gewonen beschouwer.—*Alg. Handelsblad.*

— Eenigen tyd geleden kwam een meisje van het land by de redactie van het dagblad van Coburg, met verzoek, om eene advertentie te plaatsen, waarin zy haren adeldom tot billyken prys te koop aanbod. Het meisje is werkelyk van adel. In weerwil van de gemaakte tegenwerpingen, bleef zy op de plaatsing der advertentie aandringen, die ook werkelyk opgenomen werd. Dat personen voor veel geld een adellyken titel koopen, is niets ongewoons, maar zeldzamer is het, dat iemand zich tegen billyken prys daarvan wil ontdoen.

— Voor eenigen tyd werd eene zaak voor eene der regtbanken te Weenen behandeld, welke de volgende byzonderheid opleverde.— Aan een der partyen, een koopman werd de eed gedefereerd; deze moest de verschillende posten, waarover kwestie goren was, afzonderlyk by eede bezweren, ten gevolge waarvan hy gedurende twee uren met opgegeven hand het eedsformulier onophoudelyk heeft herhaald.

— Uit Homburg wordt berigt, dat eene Engelsche dame, die, zeer aan het spel verslaafd, haar gansche vermogen in korten tyd aan de bank had verloren, getracht heeft zich op de volgende wyze van het leven te berooven. Nadat zy den toren in het naby Homburg gelegen dorpje Kirdorf had beklommen, stortte zy zich ruggelings naar beneden. Hoewel niet dood, was zy op zoo vreeslyke wyze verminkt, dat voor haar behoud werd gevreesd.

KOLONIALE SECRETARY.
Curaçao den 22 Maart 1861.
BY Gouvernements beschikking van den 15 dezer N°. 189 is aan *Augustin Constellation Otamendi Jones*, zich noemende *August Otamendi*, op zyn verzoek vergund zich voortaan te noemen en te schryven *Augustin Constellation Otamendi*.
De Koloniale Secretaris,
J. H. BEAUJON.

KOLONIALE SECRETARY.
Curaçao den 28 Maart 1861.
BY Gouvernements beschikking van den 22 dezer N°. 202, zyn de militairen *Johannes Saesen* en *Teunis van Es* by de brigade *marchéssees alhier* gedetacheerd, ten einde by zelve op de proef te dienen.
De Koloniale Secretaris,
J. H. BEAUJON.

KOLONIALE SECRETARY.
Curaçao den 28 Maart 1861.
BY Gouvernements beschikking van den 27 dezer N°. 216, is onder nadere goedkeuring van hoogerhand, de waarneming der betrekking van Opzichter van den 2e. rang voor de algemeene dienst op het eiland *Bonaire*, opgedragen aan den Heer *Eduard Elisabeth Jarman*.
De Koloniale Secretaris,
J. H. BEAUJON.

KOLONIALE SECRETARY.
Aanzoek voor Manumissie.
Derde Afkondiging.
1861.
N°. 12. Maart 21. van de slavin *Gefrien*, oud 40 jaren, dochter van *Maria Fiorantina*, toebehoorende aan *W. P. Chapman*.
Tweede Afkondiging.
1861.
N°. 13. Maart 27. van de slavin *Ursula*, oud 47 jaren, dochter van *Anna Eustatie*, toebehoorende aan *T. Bonn*.
De Koloniale Secretaris,
J. H. BEAUJON.

DE ondergeteekende voornemens zynde de eiland dit eiland te verlaten, biedt zyne diensten als portretschilder, nogmaals den belangstellenden aan.
H. A. MELLINK.
Adres Carthage N°. 375.
Curaçao den 28 Maart 1861.

PUBLIEKE VERKOOPING op Donderdag, den 25 April, des voormiddags te 11 ure, in het lokaal der Spaarbank, van de panden, beleend onder N°. 9717 tot en met 4193 C van 1°. January tot 31 December 1859, waarop de vervallen interest niet voor dien dag is aangezuiverd.
De eigenaars dier panden worden derhalve aangemaand om alsnog voor dien tyd den daarop verschuldigten interest te komen voldoen, en aldus den verkoop er van voortkomen.
Curaçao den 28 Maart 1861.
De Voorzitter der Spaar- en Beleenbank,
C. H. JONCKHEER.

Sociedad disuelta.
POR mutuo acuerdo i consentimiento de los socios, se ha disuelto la que jiraba en esta plaza bajo la razon de MANUEL M. RAMOS & Ca., á cuyo cargo queda el cobro del activo.—La casa seguira sus negocios bajo la nueva firma de NAPOLEON S. ARTEAGA & Ca., quines se encargan de la liquidacion del pasivo.
Curaçao, Marzo 15 de 1861.
MANUEL M. RAMOS & Ca.

HENRY'S
Calcined Magnesia,
te koop by de Agenten
J. & E. J. HENRIQUEZ.
Curaçao den 22 Maart 1861.

TE KOOP
by August Muller,
SUPRAFYN HOLLANDSCH ZWART LAKEN en HALF LAKEN en BLAAUW LAKEN.
Zeer schoon grof Zout
aan de Daarbodi-baai;
Madera wyn by kisten van 25 flesschen, Oude Rum, Cognac en Azyn by Damejeanen, enz.

TE KOOP
by A. W. Neuman Fz.
Cocos- en Reuzel-Olie.
Gedrukt ter. Drukkery van
A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN uz.